

Turinys

PAPILDYTO IR ATNAUJINTO LEIDIMO PRATARMĖ – 9

Labai svarbi pradžia

DUK – JEI ABEJOJATE, PERSKAITYKITE – 17

MANO ISTORIJA IR KODĖL JUMS REIKIA ŠIOS KNYGOS – 19

PATOLOGIJOS CHRONOLOGIJA – 28

I PAKOPA. T – terminija

1 Ispėjimai ir palyginimai – 37

KAIP PER NAKTĮ IŠŠVAISTYTI 1 000 000 JAV DOLERIŲ

2 Taisyklės, kurios keičia taisykles – 47

VISKAS, KAS POPULIARU, YRA KLAIDA

3 Išsisukti nuo kulku – 59

ĮVEIKITE PARALYŽIUOJANČIĄ BAIMĘ

4 „Perkrauti“ sistemą – 70

Į RĖMUS NEĮSPRAUSTAS ELGESYS

II PAKOPA. A – atsisakymas

5 Galas laiko valdymui – 93

ILIUZIJOS IR ITALAI

6 Ribotos informacijos dieta – 115

SELEKTYVUS NEŽINOJIMAS

7 Nutraukti trukdžius ir menas atsisakyti – 125

III PAKOPA. I – įplaukų automatizavimas

8 Patikėti gyvenimą kitiems – 157

KAIP NUSIMESTI BALASTĄ IR PARAGAUTI GEOARBITRAŽO

9 **Pajamų automatizavimas (I dalis)** – 190

MŪZOS PAIEŠKOS

10 **Pajamų automatizavimas (II dalis)** – 224

MŪZOS IŠBANDYMAS

11 **Pajamų automatizavimas (III dalis)** – 248

VADOVAVIMAS NEDALYVAUJANT

IV PAKOPA. P – priemonės išsilaisvinti

12 **Nematomas žmogus**

ATSISVEIKINIMAS SU KABINETU – 279

13 **Sugriauti tiltus** – 296

NUŽUDYKITE SAVO DARBĄ

14 **„Trumposios pensijos“** – 306

MOBILUS GYVENIMO BŪDAS

15 **Užpildyti tuštumą** – 347

PAŠALINĘ DARBĄ, PRIDĖKITE GYVENIMO

16 **Trylika didžiausių naujųjų turtuolių klaidų** – 363

Paskutinis skyrius – 367

EL. LAIŠKAS, KURĮ BŪTINA PERSKAITYTI

Pabaigai, bet ne mažiau svarbu

GERIAUSI TINKLARAŠČIO ĮRAŠAI – 373

Gyvenimas pasirinkus 4 valandų darbo savaitę

KONKRETŪS PAVYZDŽIAI, PATARIMAI IR GUDRYBĖS – 419

NEDRAUDŽIAMA LITERATŪRA – 442

PAPILDOMA MEDŽIAGA – 449

PADĖKA – 451

PAPILDYTO IR ATNAUJINTO LEIDIMO PRATARMĖ

Knygą „Keturių valandų darbo savaitė“ atmetė 26 iš 27 leidėjų.

O kai ji jau buvo rengiama spaudai, vieno stambaus knygų pardavėjo – potencialaus rinkodaros partnerio – vadovas elektroniniu paštu man atsiuntė ankstesnių bestselerių statistiką, stengdamasis įrodyti, jog ši knyga niekada netaps populiari.

Bet aš neabejojau – žinojau, ką darau. Rašiau ją galvodamas apie du savo artimiausius draugus, kalbėjau tiesiogiai jiems ir apie jų problemas, kurios ilgą laiką vargino ir mane, bei sutelkiau dėmesį į neįprastas galimybes, kurias sėkmingai išnaudojau visame pasaulyje.

Be abejo, bandžiau sukurti sąlygas galimam triumfui, bet supratau, kad tai vargiai tikėtina. Tikėjau geriausio ir ruošiausi blogiausiam.

2007 m. gegužės 2 d. man paskambino redaktorė:

– Timai, tavo knyga – bestselerių sąrašė.

Niujorke buvo šiek tiek po penktos valandos vakaro, jaučiausi išsekęs. Knyga pasirodė vos prieš penkias dienas, o aš ką tik buvau baigęs daugiau nei dvidešimties vieno po kito einančių radijo interviu seriją, prasidėjusią 6 val. ryto. Niekada neplanavau fiziškai pristatinti savo knygos, tad rinkausi pristatymus radijo bangomis, kuriuos stengiausi sutalpinti į 48 valandas.

– Hetera, tu nuostabi, bet prašau, neknisk man proto.

– Timai, aš nejuokauju. Sveikinu tapus „New York Times“ bestselerio autoriumi!

Atsirėmiau į sieną ir ėmiau slysti žemyn, kol atsėdau ant grindų. Užsimerkiau, nusišypsojau ir giliai įkvėpiau. Permainos artėja.

Viskas netrukus pasikeis.

Gyvenimo būdo dizainas – nuo Dubajaus iki Berlyno

Knyga „Keturių valandų darbo savaitė“ jau išversta į 35 kalbas. Ji daugiau nei dvejus metus išsilaiškė bestselerių sąrašuose, o kiekvieną mėnesį vis nutinka koks nors su ja susijęs nuotykis ar patiriamas naujas atradimas.

Nuo leidinio „Economist“ iki „New York Times“ stiliaus skilties, nuo Dubajaus gatvių iki Berlyno kavinių – gyvenimo būdo dizainas įsiskverbė į įvairiausias kultūras ir tapo pasauliniu judėjimu. Pradinės knygos idėjos buvo išnaršytos po kaulelį, patobulintos ir išbandytos tokiomis sąlygomis bei tokiais būdais, kokių niekada negalėjau net įsivaizduoti.

Tad kam prireikė naujo leidimo, jei viskas ir taip puiku? Tiesiog žinojau, kad knyga gali būti dar geresnė, be to, pirmajame leidime trūko vieno svarbaus elemento – jūsų.

Šiame papildytame ir atnaujintame leidime pateikiama daugiau kaip 100 puslapių naujo turinio – tai informacija apie naujausias pažangiąsias technologijas, praktikoje patikrinta medžiaga ir, svarbiausia, tikros sėkmės istorijos, atrinktos iš daugiau kaip 400 puslapių konkrečių pavyzdžių, kuriuos atsiuntė skaitytojai.

Rūpestingi tėvai ar studentai? Įmonių vadovai ar profesionalūs klajokliai? Rinkitės patys. Atraskite žmogų, kurio pasiekimus norėtumėte pakartoti. Jums reikia pavyzdžio, kaip susitarti dėl nuotolinio darbo arba dėl metų trukmės mokamų atostogų, kurias leisite Argentinoje? Šioje knygoje jį rasite.

Išėjus knygai, buvo pradėtas kurti tinklaraštis „Gyvenimo būdo dizaino eksperimentai“, kuris per šešis mėnesius tapo vienu iš tūkstančio populiariausių tinklaraščių pasaulyje (iš daugiau nei 120 milijonų). Tūkstančiai skaitytojų pasidalijo puikiais savo patarimais ir gudrybėmis, ir tai davė įstabių bei netikėtų rezultatų. Tinklaraštis tapo laboratorija, kurios visada norėjau, tad kviečiu prisijungti ir jus.

Keli populiariausi minėto tinklaraščio įrašai įtraukti į naują šios knygos skyrių „Geriausi tinklaraščio įrašai“. Pačioje svetainėje taip pat galite rasti rekomendacijų, kurių pateikė įvairiausias asmenybės – nuo Voreno Bafeto (Warren Buffett) (rimtai, aš jį „paga-vau“ ir papasakosiu, kaip man tai pavyko!) iki šachmatų genijaus Džošo Vaickino (Josh Waitzkin). Šis tinklaraštis – tai eksperimentinė žaidimų aikštelė tiems, kurie nori geresnių rezultatų per trumpesnę laiką.

Ne „pataisytas“ leidimas

Ši knyga nėra „pataisytas“ leidimas – jis pakeistas, bet ne todėl, kad originalus leidinys paseno. Rašybos ir smulkios klaidos buvo ištaisytos per daugiau nei 40 pakartotinių leidimų vien tik JAV. Tai buvo pirmasis „kapitalinis remontas“, bet ne dėl pirmiau minėtų priežasčių.

Po 2007 m. balandžio mėn. padėtis labai pasikeitė. Ėmė žlugti bankai, bankrutuoti pensijų fondai, neįtikėtinai sparčiai nyko darbo vietos. Skaitytojai ir skeptikai klausė: ar knygoje pateikti principai ir metodai gali būti veiksmingi ekonomikos nuosmukio ar krizės metu?

Taip ir dar kartą taip.

Tiesą sakant, klausimai, kuriuos užduodavau per paskaitas iki krizės, pavyzdžiui, „Kaip pasikeistų jūsų prioritetai ir sprendi-

mai, jei žinotumėte, kad niekada neišeisite į pensiją?“, per krizę tapo nebe hipotetiniai. Milijonai žmonių pamatė, kad jų santaupų portfelį vertė sumažėjo 40 proc. ar daugiau, ir ėmėsi ieškoti C ir D variantų. Ar galima perskirstyti pensijos laiką per visą gyvenimą, kad ji taptų prieinamesnė? O gal geriau keliems mėnesiams per metus persikelti į tokią vietą kaip Kosta Rika ar Tailandas ir gyventi kaip įprasta, nepaisant sumažėjusių santaupų? Pardavinėti savo paslaugas Jungtinės Karalystės įmonėms ir gauti pajamų stipresne valiuta? Atsakymas į visus šiuos klausimus – labiau nei bet kada anksčiau – yra „taip“.

Gyvenimo būdo dizaino koncepcija tikrai pagrįsta ir pakeičia daugiapakopį karjeros planavimą. Ji lankstesnė ir leidžia išbandyti įvairių gyvenimo būdą, neįsipareigojant 10 ar 20 metų pensijos planui, kuris gali žlugti dėl nuo jūsų nepriklausančių rinkos svyravimų. Šiandien žmonės atviresni alternatyvoms (ir atlaidesni kitiems, kurie daro tą patį), nes daugelis variantų, kažkada vadintų „saugiais“, žlugo.

Kai viskas aplink ir taip griūva, ar gali pakenkti nedidelis eksperimentas, peržengiantis įprastas normos ribas? Greičiausiai, ne. Peršokime į 2011 m.: įsivaizduokite, kad darbo pokalbio metu sulaukiate klausimo apie neįprastą metų pertrauką savo karjeroje. Jūs atsakote:

– Visus atleido, o man pasitaikė vienintelė gyvenime proga pakeliauti po pasaulį. Tai buvo nuostabu.

Jei pašnekovas ko ir paklaustų, tai – kaip padaryti tą patį. Šioje knygoje išdėstyti scenarijai vis dar veikia.

Socialiniai tinklai „Facebook“ ir „LinkedIn“ ėmė veikti po 2000 m. ištikusios „dot-com“ (internetinės prekybos įmonių) krizės. „Monopoly“, „Apple“, „Clif Bar“, „Scrabble“, KFC, „Domino's Pizza“, „FedEx“ ir „Microsoft“ taip pat gimė per recesiją. Tai ne atsitiktinumai, nes ekonomikos nuosmukio metu atpinga infras-

truktūra, puikūs specialistai savo paslaugas ima siūlyti pigiau, o reklama beveik nieko nekainuoja – visa tai neįmanoma tada, kai ekonomika klesti ir jos dalyvių nuotaikos optimistinės.

Nesvarbu, ar tai būtų metų trukmės kūrybinės atostogos, nauja verslo idėja, darbo santykių su savo darbdaviu pertvarka ar atidėtos svajonės įgyvendinimas, dar niekada nebuvo geresnio laiko išbandyti neįprastus dalykus.

Kas blogiausia gali nutikti?

Raginu jus užduoti šį nepelnytai pamirštamą klausimą, kai už savo dabartinės komforto zonos ribų imsite matyti beribes galimybes. Šis kolektyvinės panikos laikotarpis yra jūsų didysis šansas išbandyti viską.

Man buvo didelė garbė pastaruosius dvejus metus dalytis savo patirtimi su nuostabiais skaitytojais visame pasaulyje ir tikiuosi, kad skaityti šį naująjį leidimą jums patiks taip pat, kaip man buvo malonu jį ruošti.

Esu ir toliau būsiu nuolankus jūsų visų mokinys.

*Un abrazo fuerte¹,
Timas Ferisas
San Fransiskas, Kalifornija*

¹ Iš ispanų k. „Stipriai apkabinu“ (vert. past.).

DUK – JEI ABEJOJATE, PERSKAITYKITE

Ar gyvenimo būdo dizainas skirtas jums? Labai tikėtina, kad taip. Toliau norėčiau aptarti keletą dažniausių abejonių ir baimių, kurias žmonės patiria prieš žengdami ryžtingą žingsnį, kad taptų naujaisiais turtuoliais.

Ar privalau mesti darbą arba jo nekęsti? Ar būtina rizikuoti?

Ne, ne, ne. Pasiiekti norimą patogaus gyvenimo lygį galima įvairiausiais būdais – nuo džedajų minties triukų, padėsiančių jums pradingti iš biuro, iki verslo, kuris finansuotų jūsų gyvenimo būdą, sukūrimo. Kaip į „Fortune 500“ sąrašą įtrauktos įmonės darbuotojui pavyksta mėnesį keliauti po gražiausias Kinijos vietas ir tuo pat metu, naudojantis technologijomis, eiti savo pareigas? Kaip sukurti „automatinį“ verslą, kuris jums beveik nedalyvaujant kas mėnesį nešų po 80 tūkst. dolerių? Visus atsakymus rasite šioje knygoje.

Ar privalau būti dar trisdešimties nesulaukęs viengungis?

Tikrai ne. Ši knyga skirta visiems, kuriems iki gyvo kaulo įgriso atidėlioti gyvenimą ir kurie nori juo mėgautis šiandien, o ne rytoj. Knygoje rasite pasakojimų apie konkrečius žmones – nuo dvidešimtmečio, vairuojančio „Lamborghini“, iki vienišos motinos, kuri su dviem vaikais penkis mėnesius keliavo po pasaulį. Jei jums

įgriso tai, kas įprasta, ir esate pasirengę žengti į begalinių galimybių pasaulį, ši knyga skirta jums.

Ar būtinai turėsiu keliauti? Aš tik noriu turėti daugiau laiko.

Žinoma, nebūtinai. Keliauti – tik viena iš galimybių. Jūsų tikslas – turėti daugiau laisvo laiko ir erdvės bei naudotis tuo taip, kaip *jums* patinka.

Ar turiu būti gimęs turtingoje šeimoje?

Ne. Mano tėvai niekada neuždirbo daugiau nei 50 000 JAV dol. per metus, o aš pats dirbu nuo 14 metų. Nesu Rokfeleris, ir jums taip pat nereikia juo būti.

Ar turiu būti baigęs prestižinį universitetą?

Ne. Dauguma šioje knygoje aptariamų žmonių nestudijavo Harvarde ar panašiose mokslo įstaigose, o kai kurie apskritai metė mokslus. Nenoriu nieko blogo sakyti apie prestižinius universitetus, tačiau ir juose nestudijavęs turi tam tikrų privalumų. Geriausių mokyklų absolventai gauna puikiai apmokamą darbą ir ateinančius penkiolika ar trisdešimt metų aria 80 valandų per savaitę, kol visiškai išsenka. Tai laikoma savaime suprantamu dalyku. Iš kur aš žinau? Išbandžiau tai savo kailiu. Ši knyga viską pakeis.

MANO ISTORIJA IR KODĖL JUMS REIKIA ŠIOS KNYGOS

*Kai atsiduriate daugumos pusėje,
laikas stabtelėti ir susimąstyti.*

– MARKAS TVENAS (MARK TWAIN)

*Kiekvienas, gyvenantis pagal išgales,
aiškiai stokoja vaizduotės.*

– OSKARAS VAILDAS (OSCAR WILDE),
airių dramaturgas ir rašytojas.

Mano delnai vėl prakaitavo.

Žvelgiau į grindis, kad neakintų nuo lubų sklindanti šviesa, ir negalėjau patikėti, jog esu vienas geriausių pasaulyje šokėjų. Mano partnerė Alisija mindžikavo nuo kojos ant kojos, kol mudu stovėjome eilėje kartu su devyniomis kitomis poromis, atrinktomis iš daugiau nei 1 000 šokėjų, atvykusių iš 29 šalių ir keturių žemynų. Buvo paskutinė Pasaulio tango čempionato pusfinalio diena, ir mūsų laukė paskutinis pasirodymas prieš teisėjus, televizijos kameras ir sirgalių minią. Kitos poros kartu šoko vidutiniškai po 15 metų, o mums šios varžybos buvo penkis mėnesius, 6 valandas per dieną trukusių treniruočių kulminacija. Pagaliau atėjo laikas parodyti, ko išmokome.

– Kaip laikaisi? – mano partnerė Alisija, patyrusi šokėja profesionalė, kalbėjo aiškiai girdima argentinietiška ispanų kalbos tarme.

– Fantastiškai. Nuostabiai. Tiesiog mėgaukimės muzika. Pamirškime minią – jos čia tiesiog nėra.

Tai buvo ne visai tiesa. Sunku buvo net akimis aprėpti 50 000 žiūrovų ir renginio koordinatorių, susirinkusių „La Rural“ – didžiausioje Buenos Airių parodų salėje. Pro tirštus cigarečių dūmų debesis vos galėjai įžiūrėti tribūnose ošiančią minią, rodėsi, užimtas kiekvienas lopinėlis, išskyrus 9 x 12 m šokių aikštelę viduryje. Pasitaisiau savo dryžuotą kostiumą ir ėmiau maigyti mėlyną šilkinę nosinaitę, kol tapo akivaizdu, kad nenustygstu vietoje.

– Nerviniesi?

– Nesinervinu. Tiesiog jaudinuosi. Ketinu pasilinksminti, o visa kita nesvarbu.

– Numeris 152 – į aikštelę.

Mūsų palydovas atliko savo darbą, ir atėjo mūsų eilė. Kai žengėme ant parketo, sušnabždėjau Alisijai tik mums žinomą juokelį:

– *Tranquilo!*²

Ji nusijuokė, o aš tą akimirką pagalvojau: „Kas žino, ką dabar veikčiau, jei daugiau kaip prieš metus nebūčiau metęs darbo JAV?“

Ši mintis blykstelėjo ir išsisklaidė, kai aidint minios plojimams per garsiakalbį pasigirdo pranešėjo balsas: „Pareja numero 152, Timothy Ferriss y Alicia Monti, Ciudad de Buenos Aires!!!“ („152-oji pora, Timotis Ferisas ir Alisija Monti, Buenos Airės!!!“)

Tiesiog jaučiau, kad žengdamas į aikštelę spinduliuoju džiaugsmu.

• • •

Šiandien man sunku atsakyti į esminį klausimą, kurį dažnai girdžiu iš savo tėvynainių, ir aš tuo džiaugiuosi. Jei taip nebūtų, rankose nelaikytumėte šios knygos.

Šis klausimas skamba taip: „Kuo užsiimate?“

Jei sugebėsite mane surasti (o tai nebus paprasta) ir manęs to paklausite (gal verčiau nereikia), atsižvelgdamas į esamą momentą, aš

² Iš ispanų k. „Ramiai!“ (vert. past.).

jums atsakysiu, kad lenktyniauju motociklais Europoje, nardau privačios Panamos salos pakrantėje, drybsau po palme tarp kikbokso treniruočių Tailande arba šoku tango Buenos Airėse. Įdomiausia, kad nesu multimilijonierius ir pernelyg nesistengiu juo tapti.

Taigi niekada nemėgau atsakinėti į šį per vakarėlius užduodamą klausimą, nes jis atspindi epidemiją, kurios auka ilgą laiką buvau ir aš, – visuotinį įsitikinimą, jog žmogų geriausiai apibūdina jo CV. Jei dabar manęs kas nors to paklausia ne visai nuoširdžiai, savo paslaptinę gyvenimo būdą paaiškinu paprastai:

– Prekiauju narkotikais.

Dažniausiai pokalbis tuo ir baigiasi. Žinoma, tai ne visai tiesa. Išdėstyti visą tiesą užtruktų per ilgai. Kaip galėčiau paaiškinti, kad tai, kaip leidžiu laiką ir kaip uždirbu pinigus, yra visiškai skirtingi dalykai? Kad nedirbu nė keturių valandų per savaitę ir per mėnesį uždirbu daugiau, nei anksčiau uždirbdavau per metus?

Dabar pirmą kartą papasakosiu tikrąją istoriją. Ji susijusi su tyliąja subkultūra, vadinama „naujaisiais turtuoliais“.

Ką daro iglu gyvenantis milijonierius, bet nedaro milijonierius, leidžiantis dienas kabinete? Laikosi neįprastų taisyklių.

Kaip ilgamečiam didžiulės bendrovės darbuotojui pavyksta visą mėnesį keliauti po pasaulį taip, kad viršininkas to net nepastebi? Toks darbuotojas naudojami technologijomis.

Auksas tampa nebemadingas. Naujieji turtuoliai (NT) yra tie žmonės, kurie atsisako vien tik planuoti ateitį ir viską nuolatos atidėlioti, – jie mėgaujasi prabanga dabar, atsiskaitydami už ją naujųjų turtuolių „valiuta“ – laiku ir mobilumu. Šį mokslo ir meno derinį pavadinau gyvenimo būdo dizainu.

Pastaruosius trejus metus praleidau keliaudamas po tokias vietas, kurių, ko gero, nė neįsivaizduojate. Taigi papasakosiu jums, kaip palenkti tikrovę savo valiai, užuot jos nekentus. Tai lengviau, nei atrodo. Mano kelias nuo pervargusios ir menkai apmokamos

kabineto žiurkės iki vieno iš NT atrodo lyg kokia fantazija, tačiau pasirodo, kad – iššifravus kodą – jį nesunku atkartoti. Siūlau jums receptą.

Gyvenimas neturėtų būti sumautai sunkus. Tikrai ne. Dauguma žmonių, tarp jų ir aš prieš kurį laiką, pernelyg ilgai sau kartojo, kad gyvenimas nebūna lengvas, kad kasdien nuo devynių iki penkių būtina „arti“ ir retkarčiais pradžiuginti save (bet ne visada) atpalaiduojančiais savaitgaliais ir nedažnomis atostogomis (tik greit-apsisuk-arba-skrisi-iš-darbo).

Tiesa – bent jau ta, kuria gyvenu ir kuria dalinuosi šioje knygoje – visai kitokia. Parodysiu jums, kaip saujelė pogrindžio gyventojų, taikydama ekonomines gudrybes, daro tai, kas daugeliui atrodo neįmanoma, – naudojasi valiutų skirtumais arba perleidžia savo darbą kitiems ir kažkur dingsta.

Jei paėmėte į rankas šią knygą, tikėtina, kad netrokštate sėdėti prie rašomojo stalo, kol sulauksite pensinio amžiaus. Jei nebenorite suktis it voverė rate, svajojate apie tikras keliones, ilgalaikes klajones, pasaulio rekordus ar tiesiog norite iš esmės pakeisti karjerą, ši knyga suteiks jums visas priemones, kurių reikia, kad svajonės išsipildytų „čia ir dabar“, o ne vis kažkaip tolstančiame „pensi-niame amžiuje“. Atlygį už sunkų gyvenimo darbą galima gauti ir gyvenimui dar nepasibaigus.

Kaip tai įmanoma? Viskas prasideda nuo paprasto skirtumo, kurio dauguma žmonių nepastebi. Aš irgi nesuvokiau jo net 25 metus.

Žmonės nenori *būti* milijonieriai – jie tiesiog nori patirti tai, ką, jų manymu, galima gauti tik turint milijonus. Dažnai tai būna slidininkų trobelės, liokajai ir egzotiškos kelionės. O gal norite gulėti išsidrėbę hamake, trinti bambą kakavos sviestu ir klausytis, kaip bangos ritmingai daužosi į jūsų meldais dengto namelio verandą? Skamba neblogai.

Iš tiesų jūs svajojate ne apie milijoną banke, o apie gyvenimo būdą, kurį šis milijonas tariamai galėtų suteikti, t. y. visišką laisvę. Taigi kyla klausimas: *kaip mėgautis milijonieriaus gyvenimo būdu ir tokia laisve prieš tai neuždirbus milijono?*

Per pastaruosius penkerius metus atsakiau į šį klausimą sau, o dabar atsakymu pasidalinsiu ir su jumis. Parodysiu, kaip nutraukiau pajamų bei darbo laiko sąsają ir kaip susikūriau svajonių gyvenimo būdą – dabar keliauju po pasaulį ir mėgaujuosi tuo, ką ši planeta gali pasiūlyti geriausio. Kaip, po galais, man pavyko pereiti nuo 14 valandų darbo dienos ir 40 000 dolerių uždarbio per metus prie 4 valandų darbo savaitės ir daugiau nei 40 000 dolerių per mėnesį?

Nuo ko ir kur viskas prasidėjo? Ogi taip – kad ir kaip tai keistai skambėtų – skaitant paskaitą būsimiesiems investicijų bankininkams.

2002 m. Edas Šau (Ed Zschau), mano buvęs Aukštųjų technologijų verslumo kurso dėstytojas Prinštono universitete, paprašė manęs papasakoti studentams apie savo verslo nuotykius tikrajame pasaulyje. Sutrikau. Šiems studentams paskaitas jau skaitė dekamilijonieriai, o aš, nors buvau sukūręs labai pelningą maisto papildų sportininkams įmonę, judėjau visai kita kryptimi.

Visgi netrukus supratau, kad visi, rodos, kalba tik apie tai, kaip įkurti didelę ir sėkmingą įmonę, brangiai ją parduoti ir gerai gyventi. Suprantama. Vis dėlto vieno klausimo niekas nekėlė ir nebandė į jį atsakyti: „Kam apskritai viso to reikia?“ Kas yra tas aukso puodas, kuriam atiduodame geriausius savo gyvenimo metus, tikėdamiesi laimingos jo pabaigos?

Taigi paskaitų ciklas, kurį galiausiai paruošiau, vadinosi taip: „Prekyba narkotikais pramogai ir pelnui“. Jo esmė buvo paprasta: suabejoti svarbiausiomis profesinio ir asmeninio gyvenimo lygties sąlygomis.

- ✓ Ar gyventumėte kitaip, jei apskritai nebūtų galima išeiti į pensiją?
- ✓ O jei galėtumėte rinktis „trumpąją pensiją“ ir išbandyti savo atidėtus gyvenimo džiaugsmus prieš tai nepaaukoję darbui keturiasdešimties metų?
- ✓ Ar tikrai būtina dirbti kaip vergui, kad gyventum kaip milijonierius?

Tada nė nenutuokiau, kur tokie klausimai mane nuves.

Kokią netikėtą išvadą galiausiai padariau? Sveiku protu suvokiama „tikrojo pasaulio“ taisyklės yra trapus visuomenės primestų iliuzijų rinkinys. Ši knyga išmokys jus išvelgti galimybes, kurių nemato kiti, ir jomis pasinaudoti.

Kuo ši knyga išskirtinė?

Pirma, neketinu skirti daug dėmesio problemai nagrinėti. Darysiu prielaidą, kad kenčiate nuo laiko bado, kaustančios baimės arba – blogiausiu atveju – pakenčiamai ir patogiai egzistuojate, neįausdami tikro pasitenkinimo. Pastarasis atvejis dažniausias ir klatingiausias.

Antra, ši knyga nėra apie taupymą ir joje nerekomenduosiu atsakyti kasdienės raudonojo vyno taurės, kad turėtumėte milijoną po 50 metų. Aš mieliau renkuosi vyną. Taigi nesiūlysiu jums rinktis tarp malonumo šiandien ir pinigų vėliau. Manau, kad ir viena, ir kita galite turėti dabar. Jūsų tikslas – *ir* pramogos, *ir* pelnas.

Trečia, šioje knygoje nerašoma apie tai, kaip rasti svajonių darbą. Man atrodo savaimė suprantama, kad daugumai žmonių, t. y. maždaug šešiams ar septyniems milijardams, tobulas darbas yra tas, kuriam reikia skirti mažiausiai laiko. Didžioji dauguma žmonių niekada neras darbo, kuris nuolat teiktų pasitenkinimą, todėl tai irgi nėra šios knygos tikslas. Joje rašysiu apie tai, kaip turėti laisvo laiko ir užsitikrinti „automatines“ pajamas.